

FIZETETT HIRDETÉS

Azok a napok olyanok voltak, mint a parlagon hagyott föld. Egyiket követte a másik, a határok elmosódtak, ahogy kidőlt kerítést benőtt fű sem különbözik a szomszédostól.

Mindegy volt az évszak, hogy a téli utcákon úgy süvített a dermesztő cüg, hogy kisöpörte a csontból a velőt is, vagy épp a rekkenő nyár olvasztotta meg az emlékezetet. Mint egy alig derengő álom, remegett a múlt idő az alkonyatban.

Nyika a tornácon ült. Alatta karosszék, mellette kisasztal, a kisasztalon egy csupor meleg tea, fölötte háztető, a háztető fölött feszülő ég: troposzféra, sztratoszféra, mezoszféra, ionoszféra, exoszféra – és azon felül az Isten. Biztosan azon felül, mert az Isten emlegetése közben az emberek általában felnéznek az égre, mintha lenne valahol egészen magasan egy házszám, amely alatt az Isten lakik. Nyika nézte az eget, és arra gondolt, hogy milyen kényelmetlen az Isten irányába tekinteni, az embernek teljesen kiáll a nyaka, annyit mered föl, az Isten meg hogy nem szédül, meg hogy nincsen tériszonya. Illetve alighanem tériszonya van, másképp a Földön élne, és nem valahol az ég rejtekében. Aztán ott van a Mennyország. Van egy népszerű elképzelés, miszerint az Isten benne lakik a Föld összes pórusában, fűben, fában, kőben, feketerigóban, papagájban, mindenféle kis- és nagytestű állatban, hovatovább állítólag az emberben szintúgy. Hanem akkor miért nem lehet az egész Mennyországot is leköltöztetni a Földre? A Pokol már úgyis itt van, pontosabban a Földben benne, még pontosabban a föld alatt, az alvilágban, valószínűleg a metróhálózatot követő szinten. Bár van egy népszerű sláger, amelyben arról énekelnek, hogy a Mennyország egy Földön lévő helyszín. Mármint azért, mert a slágerben szereplő lány a slágerben szereplő fiúhoz intézett forró szerelme miatt érzi ezt. Egy másik slágerből megtudhatjuk, hogy a szerelemnek múltnia kell. És az elmúlt szerelem helye fájdalmas, és mivel a Mennyországban csupa öröm van és könnyűség, ráadásul mindez örökké, a végtelenig tart, valószínűtlen, hogy a szerelem elmúlása után tehát a Mennyország továbbra is a Földön tartózkodna. Azt nem tudjuk, hogy a Mennyországban van-e szerelem, ráadásul örökké, a végtelenig tartó. Valószínűtlen, hiszen az angyaloknak nincsen neme, sem biológiai, sem társadalmi, így nem is éreznek szerelmet, csak csupa örömet és

könnyűséget, a szerelem meg se nem csupa öröm, se nem csupa könnyűség, főleg nem örökké.

Az Isten szerelmére, gondolta Nyika, hát milyen világban élünk? Menyire számít Oidipusz-komplexusnak imádni egy le-Atyázott entitást, akit ilyen megnevezéssel értelemszerűen férfi neműként határozunk meg, és ez az Atya a mi Urunk, a mi Teremtőnk, és mi mind, akik élünk, Ádámnak és Évának, az első emberpárnak vagyunk a rokonai, és minékünk egy közös teremtőnk van, akit imádni kell, és az iránta érzett szerelemről vallani. Isten, az ő egyszülött fiát, Jézust szükségszerűnek tartotta feláldozni az általa teremtett ember lelki üdvéért, pedig már az Édenkertben kiküszöbölhette volna azt az apró hibát, amelyet úgy nevezhetnénk, hogy emberi kíváncsiság, és akkor nem kell gyermeket ölni, sőt, egyáltalában el sem kell hagyni azt a pompás helyet, ahol megterem minden földi jó, és az állatok sem támadnak az emberre. Hány ezer és ezerévi terápiára van szükségük a Földön élő egyistenhívőknek ahhoz, hogy ezt a súlyos, évezredekken át cipelt generációs terhet végre letegyék?

Nyika felállt. Megfogta a széket, amelyen ült, felnézett az égre, nyújtogatta a nyakát, tett pár tétova lépést, majd kicsivel arrébb ismét leült. Ott, ahol az ózonréteg vékonyabb, talán átlátszik a Teremtő arcképe. Senki sem tudja, hogy néz ki. Vannak, akik azt állítják, látták az Istent. Megjelent nekik. Vannak, akik rámutatnak egy tárgyra, és azt mondják: az ott az Isten. Őket bálványimádóknak tartják. A két hozzáállás között nincs nagy különbség, a legfontosabb változó, hogy az egyik projekció elméleti, a másik fizikai; mindez éppen elég egy olyan viszályhoz, amelyben a privát igazát egyik fél sem tudja bizonyítani. Viszályhoz persze nem kell bálvány- és nem bálványimádónak lenni. Éppen elég csak másként gondolkodni az Istenről, az Istenhez vezető történeti útmutatóról, az Istenről írt könyvekről, sőt, az Isten megnevezéséről, a hozzá fűződő hiedelmekről, rituálékról, szokásokról. Más-más istenízlésű ember képtelen felfogni társának a sajátjától különböző istenízlését és az ezzel járó életmódot. Sok ember halt meg a gondolati összeférhetetlenség áldozataként. Őket általában az Isten nevében ölték meg, állítólag az Istennek tetsző módon. Keresztshadjárat, öngyilkos merénylet – majdnem egykutya. Egy ezek alapján felskiccelt istenportré egy habzó szájú sadista rémet ábrázol. De ilyet nem lehet mondani az Isten portréjáról, mert az istenkáromlás. Vannak azonban békésebb istenek is, amelyek szimpatizánsai szerint nem szükséges egymás nyakát elvágni egy tanult elképzelésért. Sok történet szól a hatalom felhasználási minőségének belátható vagy beláthatatlan következményeiről; például ha a hatalom rossz

kezekbe kerül, pusztulást hoz maga után. Ha jó kezekbe, valószínűleg prosperáló életet. Nem nehéz belátni, hogy amennyiben egy isten ideája rossz kezekbe kerül, a történet a tettek torz mezejére lép.

A szél megpendítette a tornác szegletének feszült pókhálót. Nyika megborzongott. Olyan hatalmas a világűr. Szeretnék egyszer a csillagok közé szállni, gondolta, és megnézni, mi van a troposzférán, a sztratoszférán, a mezoszférán, az ionoszférán, az exoszférán túl. Bárcsak hallanám a szférák titkos harmóniáját! Úgy ha meghalnék, felkeresném Keplert, mégiscsak jobb az ilyesmit egy igazi szakmabelivel megosztani. Ő még épp elég naiv ahhoz, hogy ámulattal nyilatkozzon bizonyos dolgokról. Talán együtt megfejténénk, mi lehet az Isten horoszkópja. Bár ahhoz tudni kéne, mikor született. Állítólag mindig is létezett, és mindig is fog. Meg hogy mindig figyel, mint egy Nagy Testvér. Az Isten földi helytartója a Google. Ez a szöveg fizetett hirdetést tartalmaz.